

ΠΟΛ ΡΑΪΑΝ, Ο “ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ” ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (του Πωλ Κρούγκμαν

Θυμάστε την μαραθωνοδρόμο Ρόσι Ρουίς; Το 1980 ήταν η πρώτη γυναίκα που τερμάτισε στον μαραθώνιο της Βοστώνης – μόνο που όπως αποδείχθηκε στο μεγαλύτερο μέρος της κούρσας δεν είχε τρέξει αλλά είχε τρυπώσει αθόρυβα σε αυτή σχεδόν δύο χιλιόμετρα πριν από τον τερματισμό. Έκτοτε αποτελεί σύμβολο μίας ειδικής κατηγορίας απάτης, στην οποία οι άνθρωποι ζητούν τα εύσημα για κατορθώματα που δεν έχουν στην πραγματικότητα επιτύχει.

Σήμερα ο Ρεπουμπλικάνος υποψήφιος αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Πολ Ράιαν είναι η Ρόσι Ρουίς της αμερικανικής πολιτικής.

Θα επρόκειτο για μία εύστοχη σύγκριση ακόμη και πριν η περίεργη ιστορία για τον μαραθώνιο του Ράιαν δει το φως της δημοσιότητας. Είναι ωστόσο μία ενδιαφέρουσα ιστορία, οπότε ας μιλήσουμε για αυτή πρώτα. Ξεκίνησε όταν ο Χιου Χιούιτ, ένας δεξιός ραδιοφωνικός παραγωγός, πήρε συνέντευξη από τον Ράιαν. Σε αυτή τη συνέντευξη, ο υποψήφιος αντιπρόεδρος κόμπασε για την καλή φυσική του κατάσταση, υποστηρίζοντας ότι είχε ολοκληρώσει μαραθώνιο σε λιγότερο από τρεις ώρες.

Αυτό τράβηξε το ενδιαφέρον του περιοδικού Runner's World, το οποίο σημείωσε ότι οι χρόνοι των μαραθωνοδρόμων καταγράφονται – και ότι δεν μπορούσε να βρει αποδείξεις για το επίτευγμα του Ράιαν. Όπως έγινε γνωστό αργότερα, ο Ράιαν πράγματι έτρεξε σε μαραθώνιο, αλλά ο χρόνος που έκανε ήταν στην πραγματικότητα πάνω από τέσσερις ώρες. Σε ανακοίνωση που εξέδωσε εκπρόσωπός του, ο Ράιαν προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις λέγοντας ότι έγινε ένα απλό λάθος.

Αλλά οι σοβαροί δρομείς λένε ότι αυτό δεν είναι καθόλου πειστικό: η διαφορά μεταξύ τριών και τεσσάρων ωρών για τον τερματισμό σε έναν μαραθώνιο είναι η διαφορά μεταξύ του ασυνήθιστου και του εντελώς συνηθισμένου και δεν είναι κάτι που ένας δρομέας θα μπέρδευε, εκτός και αν επρόκειτο για έναν παραμυθά που φαντάζεται τη δική του πραγματικότητα. Και κάνει άραγε την κατάσταση καλύτερη το να θεωρούμε ότι ο Ράιαν έχει ψευδαισθήσεις και δεν είναι ανειλικρινής; Αυτό μας φέρνει πίσω στην προεκλογική εκστρατεία.

Είναι προφανές ότι κανείς δεν ενδιαφέρεται για το πόσο γρήγορα μπορεί να τρέξει ο Ράιαν και ακόμη και αυτή η ατυχής του δήλωση από μόνη της δεν θα ήταν άξια αναφοράς. Αυτό που κάνει το εν λόγω περιστατικό τόσο σημαντικό είναι, αντίθετα, ο τρόπος που συνδέεται με ολόκληρη την πολιτική περσόνα του Ράιαν, η οποία έχει «χτιστεί» γύρω από κομπασμούς για επιτεύγματα που δεν έχει επιτύχει. Γιατί ο Ράιαν, όπως μπορεί να θυμάστε, αυτοπαρουσιάζεται ως παράδειγμα της ειλικρίνειας και της δημοσιονομικής πειθαρχίας, παρότι οι πολιτικές που προτείνει δεν είναι ούτε ειλικρινείς ούτε υπεύθυνες.

Καλεί σε τεράστιες φοροαπαλλαγές και προτείνει συγκεκριμένες περικοπές, που ενώ θα πλήξουν τους πιο ευάλωτους πολίτες μας, δεν θα κάνουν τίποτε για να μειώσουν το έλλειμμα. Υποστηρίζει ότι θα μειώσει το έλλειμμα βασιζόμενος σε ισχυρισμούς ότι θα καλύψει τα χαμένα έσοδα κλείνοντας τρύπες που αρνείται να προσδιορίσει και προχωρώντας σε περικοπές με τρόπους που επίσης αρνείται να προσδιορίσει. Βέβαια ο προεδρικός υποψήφιος είναι ο Μιτ Ρόμνι και όχι ο Ράιαν, αν και μερικές φορές είναι δύσκολο να το θυμηθούμε. Πώς λοιπόν διαφέρει ο Ρόμνι/Ράιαν από τον Ράιαν;

Είναι χειρότερος. Όπως το σχέδιο Ράιαν, έτσι και το σχέδιο Ρόμνι, προσφέρει τεράστιες φοροαπαλλαγές στις επιχειρήσεις και στους πλούσιους, ενώ υπόσχεται να τις αντισταθμίσει κλείνοντας απροσδιόριστες τρύπες. Αλλά ο Ρόμνι προτείνει ακόμη μεγαλύτερες αμυντικές δαπάνες και εξάλειψη όσων καταφέρνει να εξοικονομήσει το σχέδιο Obamacare στον τομέα της Υγείας. Στην

πραγματικότητα το σχέδιο Ρόμνι θα εκτινάξει το έλλειμμα, δεν θα το μειώσει.

Αλλά και ο ίδιος καυχιέται για τη δημοσιονομική του πειθαρχία. Στη Τάμπα κατηγορήσε τον πρόεδρο Ομπάμα ότι κάνει κακό στην οικονομία δημιουργώντας μεγάλα ελλείμματα (και ότι μειώνει τις θέσεις εργασίας περιορίζοντας τις στρατιωτικές δαπάνες – άντε βγάλε άκρη) και μετά διακήρυξε ότι «θα μειώσουμε το έλλειμμα και θα βάλουμε την Αμερική ξανά στον δρόμο του ισορροπημένου προϋπολογισμού». Ναι, είναι ακόμη μία ρεπουμπλικανή Ρόσα Ρουίς. Είναι σίγουρα η πρώτη φορά που ένα από τα δύο μεγάλα κόμματα της χώρας διεξάγει μία προεκλογική εκστρατεία τόσο απατηλή, ισχυριζόμενο πράγματα τόσο αντίθετα με την πραγματικότητα των πολιτικών του προτάσεων. Αλλά αν νικήσουν οι Ρόμνι/ Ράιαν, δεν θα είναι η τελευταία.

Πηγή: Το Βήμα από The New York Times